

- cu titlu subsidiar, prin reformarea în parte a deciziei atacate, respingerea cererii de anulare a mărcii EU'159, din cauza neutilizării, în legătură cu produse sau servicii din clasele 30 (Cafea), 41 (Activități de educare și formare, cursuri de formare), 43 (Servicii de restaurante, servicii prestate de întreprinderi care se obligă să furnizeze alimente și băuturi pregătite pentru consum în baruri, restaurante, self service, cantine);
- obligarea părții care cade în pretenții la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurilor anterioare.

Motivul invocat

- aprecierea eronată a probelor privind neutilizarea, în sensul articolului 58 alineatul (1) litera (a) și al articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2018 – Autoridad Portuaria de Vigo /Comisia

(Cauza T-41/18)

(2018/C 142/69)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spania) (reprezentant: J. Costas Alonso, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să asigure că Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, își îndeplinește obligația de a garanta aplicarea uniformă a dispozițiilor dreptului Uniunii de către toate statele membre, acționând astfel încât să asigure aplicarea uniformă în toate statele membre a legislației Uniunii privind importurile de produse de origine animală provenind din țări terțe, prin unificarea normelor care reglementează aceste controale.
- în special, obligarea Direcției Generale „Sănătate și Siguranța Alimentară” a Comisiei să efectueze o analiză comparativă a aplicării cadrului juridic al Uniunii care reglementează importurile de produse de origine animală provenind din țări terțe în porturile Vigo și Leixões (Portugalia).

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că aplicarea divergentă a legislației Uniunii Europene privind importul de produse piscicole congelate și refrigerate provenite din țări care nu aparțin Uniunii încalcă normele de concurență și condițiile de concurență echitabile, ceea ce antrenează, în cele din urmă, o denaturare a pieței interne.

În această privință, reclamanta susține, de asemenea, că porturile îndeplinesc o funcție esențială în traficul de mărfuri și, în special, în ceea ce privește importurile de produse piscicole, din care 76 % tranzitează porturile.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Alfamicro/Comisia

(Cauza T-64/18)

(2018/C 142/70)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugalia) (reprezentați: G. Gentil Anastácio și D. Pirra Xarepe, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea, pe de o parte, a nulității absolute a Deciziei Comisiei C(2017) 8839 final din 13 decembrie 2017 privind recuperarea unei creanțe, în măsura în care se referă la nota de debit nr. 3241507078, și, pe de altă parte, nulitatea relativă a deciziei menționate în ceea ce privește partea restantă.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. În ceea ce privește cererea privind declararea nulității absolute, reclamanta susține că, contrar dispozițiilor articolului 19 TUE și ale articolului 272 TFUE, Comisia încalcă competența judiciară întrucât înlocuiește Hotărârea Tribunalului din 14 noiembrie 2017 (cauza T-831/14), în care se stabilește creanța Uniunii privind o anumită obligație, cu o decizie diferită — care constituie titlu executoriu — privind aceeași obligație.
2. În ceea ce privește cererea privind declararea nulității relative, reclamanta invocă:
 - lipsa motivării, întrucât Comisia s-a mărginit să afirme că s-au constatat erori cu caracter sistemic în cadrul controalelor de audit financiar efectuate cu privire la convenția care face obiectul deciziei atacate, fără a explica în ce constau erorile respective;
 - încălcarea legii, întrucât, prin extrapolarea automată a concluziilor unui audit financiar efectuat în cadrul unui raport contractual la alte raporturi contractuale, Comisia a încălcat articolul 135 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 966/2012 ⁽¹⁾, precum și un principiu fundamental al contractelor administrative în general și al contractelor publice în particular, și anume cel al intangibilității clauzei remuneratorii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – Barata/Parlamentul

(Cauza T-81/18)

(2018/C 142/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Joao Miguel Barata (Evere, Belgia) (reprezentanți: G. Pandey, D. Rovetta și V. Villante, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- cu titlu introductiv, dacă este cazul, declararea nevalidității și a inaplicabilității articolului 90 din Statutul funcționarilor în prezenta procedură, în temeiul articolului 277 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;